

[Henry Christensen.]

gøre nogle bemærkninger om det, der er nævnt om en øget adgang til optagning af udenlandske lån. Jeg har forstået, at det drejer sig om at lette virksomheders adgang til private finans kreditter i udlandet og at gøre det muligt for udenlandske statsborgere at erhverve danske obligationer. Baggrunden for sådanne overvejelser er naturligvis dels den høje rente her i landet, dels den stærkt forringede valutastilling. Begge disse forhold taler naturligt for regeringens angivne overvejelser. Men det må samtidig tilføjes, at sådanne foranstaltninger også vil tendere til at udløse et øget indenlandsk efterspørgselspres på samme tidspunkt, som regeringen i øvrigt er optaget af at bremse det indenlandske efterspørgselspres.

Som forholdene markedsmæssigt er i øjeblikket i Europa, må nytten af sådanne foranstaltninger også i allerhøjeste grad bero på, hvordan de overhovedet ville blive udnyttet. Hvis vi i samme omfang, som vi trak på udenlandske kreditter, kunne øge vor produktionskapacitet enten ved, at vi, på samme måde som andre lande har gjort det, forøger den arbejdsstyrke, der er til rådighed, eller ved, at de udenlandske kreditter alene anvendes til forbedringer af produktionsapparater, nye produktionsmaskiner o. s. v., så kan man nok se, at vi derved får et øget tilskud til vor samlede produktionsmængde, og i så fald er det meget lettere at se den samlede nytte deraf. Men det vil være letsindigt i de drøftelser og overvejelser, vi må gøre om dette spørgsmål, at se væk fra risikoen for, at vi vil få et yderligere højtryk på den kedel, der i forvejen har fuld damp på.

Man har kaldt det sæt lovforslag, hvoraf vi har første del til behandling her i dag, for en helhedsløsning. Jeg tror, at vi er dem, der oprindeligt har talt mest om nødvendigheden af en helhedsløsning. Men det afhænger selvfølgelig alt sammen af, på hvilken måde helhedsløsningen gennemføres. I sig selv gør etiketten det ikke, det er indholdet, som vil blive det afgørende, og der

er ingen grund til at skjule — det tror jeg da heller ikke vi har gjort — at der er åbenbare saglige svagheder i regeringsoplægget, men vi er, som det også er sagt, parat til at realitetsdrøfte spørgsmålene og situationen ud fra hensynet til, at vi må søge at få produktionen til at vokse op til indkomsterne, og at vi samtidig med en indkomstpauze i almindelighed må tage særlige hensyn til de dårligst stillede, de sociale grupper, og de laveste indkomstgrupper. Det er, så vidt jeg har forstået, den samme målsætning, regeringen anlægger i situationen. Folketinget må efterprøve, hvorledes målsætningen bedst kan realiseres, ligesom vi selvfølgelig må undgå alle indgreb, som ikke er absolut nødvendige for at tjene den målsætning, man måtte enes om. Jeg kan ikke forestille mig, at ikke også den højtærede statsminister vil anerkende dette synspunkt. Det vil derfor i vid udstrækning nu i første omgang være en rent saglig behandling og efterprøvning af en række af de stillede problemer og de fremsatte forslag, der forestår for folkettinget.

Jeg har set i såvel den socialdemokratiske presse som minsandten også i går i det radikale Politiken, at regeringen skulle være sindet kun at ville acceptere detailændringer i den foreslåede helhedsløsning. Dette ville jo simpelt hen intet have at gøre med, hvad de radikale tidligere har kaldt det samarbejdende folkestyre, og hvad den højtærede statsminister sidste sommer talte om, da han talte om nye politiske perspektiver, hvor man trods forskellig partimæssig opfattelse godt kan forhandle og finde frem til samfundsmæssigt rigtige løsninger. Jeg tror, det var nogenlunde sådan, statsministeren formulerede det. Det, man har skrevet i regeringspressen i den senere tid, står i hvert fald meget lidt i overensstemmelse med blot de to henvisninger, jeg her har foretaget. Det må vel derfor være en undersøgelse af mulighederne, der forestår. Venstre vil, som det er sagt, for sit vedkommende være indstillet på at deltage i realitetsforhandlinger af regeringens forslag og i det hele af de